

LECȚIA 4. Răspândirea globală a dizabilităților

Obiective

Studiul acestei lecții te va ajuta:

- *Să discuți nevoile persoanelor cu dizabilități din țările în curs de dezvoltare.*
- *Să înțelegi atitudinile și percepțiile culturale care influențează comunitatea persoanelor cu dizabilități.*
- *Să iei în considerare beneficiile pentru persoanele cu dizabilități în urma declarațiilor organizațiilor internaționale.*
- *Să descrii oportunități internaționale în slujirea și educarea persoanelor cu dizabilități.*
- *Să înțelegi cum să te implici în comunitatea globală a persoanelor cu dizabilități.*

Teo a crescut cunoscându-și scopul său în viață. Familia lui deținea o plantație de cafea într-un sat micuț de munte, în Jesus De Otoro, Honduras. Urma să lucreze pământul, așa cum făcuse și tatăl său înaintea lui, să își construiască o casă și să se îngrijească de copiii lui. Dar visele i s-au prăbușit când s-a întâmplat ceva neașteptat. Un accident produs la fermă l-a lăsat pe Teo cu incapacitatea de a-și folosi picioarele, luându-i în același timp și mijlocul de trai, viitorul și libertatea sa. Blocat în casă, acest tânăr, cândva harnic și muncitor, a alunecat în deznădejde. Deși viața lui Teo a fost întoarsă cu capul în jos, el a beneficiat în continuare de dragostea și sprijinul prietenilor și al familiei. În multe țări, însă, persoanele cu dizabilități sunt ocoliți și tratați ca proscrisi blestemați.

ONU estimează că 10%din populația lumii trăiește cu dizabilități. Mai mult de trei sferturi dintre aceștia locuiesc în țări în curs de dezvoltare unde sărăcia este o regulă de bază. Sunt pe cea mai joasă poziție a scării sociale și economice, supraviețuind doar prin forțele proprii și curajul de a rămâne în viață. Chiar și în țările relativ bogate din Europa și America de Nord, mulți oameni cu dizabilități trăiesc izolați, în sărăcie. Când o echipă „Roți pentru Lume” de la Joni and Friends a vizitat satul lui Teo, acestuia i s-a adus o a doua șansă, în mai multe sensuri.

„Căruciorul, darul lui Dumnezeu, mi-a dăruit libertate”, spune Teo. „Iar spiritual, mi s-a dăruit un dar și mai mare. Isus mi-a schimbat viața și m-a îndreptat către un nou viitor.” Astăzi Teo are o soție și un copil frumos. Lucrează ca mecanic de cărucioare într-un atelier de reparații al organizației Joni and Friends, folosindu-se de abilitățile sale din domeniul mecanicii, pentru a putea oferi altora aceeași libertate pe care a găsit-o și el. „Faptul că sunt folositor și capabil, că pot lucra pentru a-mi sprijini financiar familia, este o reîntoarcere la bărbăție”, spune Teo. „Isus

a restaurat toate acestea, și chiar mai mult în mine, începând din ziua în care a adus un cărucior în viața mea.”

Joni and Friends e doar una dintre organizațiile creștine dedicate care se ocupă de familiile afectate de dizabilități din întreaga lume, dar mai e nevoie de multe alte mâini doritoare să slujească.

Comunitate

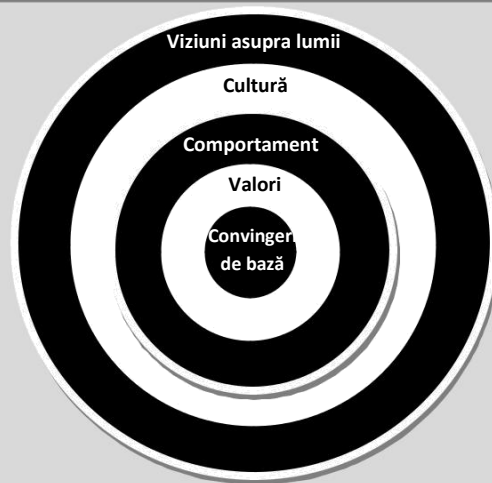
Absența comunității dă naștere la izolare. Prețul izolării sunt vieți destrămate și societăți deteriorate. Persoanele cu dizabilități care locuiesc în orice comunitate experimentează deseori această devastare a izolării în mod direct. Întrucât lumea se reduce la un sătuc tehnologic global, creștinii trebuie să reprezinte modelul lui Dumnezeu de socializare autentică – aceea care vindecă vieți distruse și hrănește comunitatea credinței pentru toți oamenii.

I. Perspectivele lumii asupra persoanelor cu dizabilități

- 15% din populația lumii – aproximativ 785 milioane de oameni – au o dizabilitate, conform ultimelor rapoarte întocmite în urma unui studiu organizat de Organizația Mondială a Sănătății și Banca Mondială.
- 90% dintre copiii cu dizabilități din țările în curs de dezvoltare nu merg la școală, potrivit UNESCO.
- În câteva țări, 80% dintre persoanele cu dizabilități sunt șomeri.
- Pentru fiecare copil ucis în război, 3 copii sunt răniți și rămân cu o dizabilitate permanentă.

A. Modul în care convingerile de bază devin perspective asupra lumii

Perspectivele noastre asupra lumii sunt formate din convingerile noastre de bază, care la rândul lor au fost modelate de valorile părinților și ale comunității din care facem parte. Indiferent dacă alegem să admitem acest lucru sau nu, comportamentul nostru spune mult despre lucrurile pe care le valorăm în viață. Acțiunile noastre colective sfârșesc prin a deveni nota prin care normele sociale ajung să definească cultura. Și foarte puțini sunt oamenii care dansează după propria lor muzică.

Convingerile de bază sunt idei cu privire la lume pe care le considerăm adevărate și care formează realitățile noastre.

Valorile sunt idealuri pe care oamenii sau societățile le consideră bune sau demne, pe baza convingerilor noastre. Valorile afectează judecata a ceea ce acțiunile pot sau nu pot compromite.

Comportamentul este influențat de valori. Fiecare comportament personal sau social este pur și simplu o formă de a trăi încredințările/convingerile noastre.

Cultura rezultă din comportamentul colectiv al familiilor în societate, care devin “Normă Socială”. Aceste norme conduc acțiunile noastre colective și definesc ceea ce e acceptabil din punct de vedere social. Normele acceptabile reprezintă altă componentă a culturii. Definiția de față este simplificată, întrucât există multe alte subculturi în cadrul fiecărei culturi formate din alte activități, precum artă sau muzică. Cu toate acestea, chiar și cel mai complex fenomen cultural pornește de la un set de convingeri de bază.

Viziunile asupra lumii sunt rezultatul unor perspective colective prin care oamenii înțeleg lumea din jurul lor. Ele formează bazele modului în care oamenii își trăiesc viețile.

Convingerile noastre de bază – bazându-ne pe trecutul nostru, pe religiile și sistemele sociale – ele reprezintă cea mai mare influență asupra viziunii noastre asupra lumii. Din păcate, majoritatea acestor perspective cu privire la persoanele cu dizabilități s-au dezvoltat pe baza unor fapte limitate și informații eronate. Aceste limitări au dus la atitudini greșite și temeri nejustificate. Viziunile asupra lumii au denaturat, de asemenea credințe religioase, ducând la cele mai mari neadevăruri.

B. Atitudinile religioase influențează comunitatea persoanelor cu dizabilități

În anumite religii și sisteme sociale, persoanele cu dizabilități sunt evitate, privite ca blestemate, tratate ca obiecte de caritate, făcute de rușine sau dezonorate. Departamentul pentru Dezvoltarea Internațională din Marea Britanie raportează că rata mortalității copiilor cu dizabilități poate ajunge la 80% în țările sărace, adăugând faptul că în unele cazuri este posibil ca acești copii să fie izolați cu scopul de a-i înlătura.

Deși majoritatea religiilor lumii au scrieri sacre care vorbesc despre dragoste, milă și slujire benevolă, multe dintre ele eșuează în aplicarea acestor virtuți în dreptul persoanelor cu dizabilități. Acest fapt se datorează perspectivei greșite a lumii asupra suferinței și a dizabilității, ceea ce vom discuta în Modulul 2. Următoarele descrieri nu doresc să reprezinte perspectivele religioase formale asupra dizabilității, ci mai degrabă schițe ale unor efecte realiste datorate viziunilor religioase ce nu au ca fundament Biblia.

1. În hinduism, se presupune că o persoană cu dizabilități are „karma rea” și este retrogradată în clasa socială cea mai de jos.
2. În islam, o cultură a „rușinii și cinstei”, o persoană cu dizabilități e privită ca un obiect de caritate sau ca o paria. Dizabilitatea este destinul acelei persoane.
3. În comunism, persoanele cu dizabilități sunt identificate ca neputând contribui la societate, drept urmare, nu sunt de folos.
4. Budismul cere persoanei cu dizabilități să își nege și să își ignore starea. Dizabilitatea pur și simplu nu există.
5. În spiritism, persoanele cu dizabilități sunt blestemate.
6. Umaniștii seculari cred că persoanele cu dizabilități sunt victime și pot fi integrate în societate doar cu plata unui preț considerabil.
7. Sub fascism, o persoană cu dizabilități reprezintă o cheltuială economică pentru societate.
8. Pentru cei care practică „legalismul religios”, oamenii cu dizabilități sunt obiecte de caritate. Sunt ținta proiectelor de slujire care pun accentul pe rezultate și nu pe relații. Adevăratele nevoi ale comunității persoanelor cu dizabilități sunt considerate a fi responsabilitatea statului și nu a comunității religioase.
9. În Creștinism, persoanele cu dizabilități sunt văzute deseori ca „probleme” ce trebuie rezolvate sau „poveri” ce trebuie îndurate, în loc să fie privite ca „oameni” ce trebuie îmbrățișați. De multe ori, creștinismul vede oamenii afectați de dizabilități ca

„victime”, de care trebuie să ne fie milă și cărora trebuie să le slujim, și nu să slujim împreună cu ei.

C. Stigmat social, tabuuri și blesteme

- Stigmatul social este un semn al dizgrației pentru o persoană (sau o familie), aducând ghinion sau o pedeapsă pentru păcatele comise. Ca urmare, persoanele cu dizabilități sunt excluse din educație, forța de muncă și activitățile comunitare. Stigmatul social îi determină pe oameni să cerșească pentru strictul necesar supraviețuirii. Cei fără dizabilități dau pomană, dar nu din compasiune, ci pentru a obține în schimb îndurare și ispășire pentru ei înșiși.
- Tabuurile sunt interdicții impuse de obiceiurile sociale. Interdicția poate fi împotriva atingerii sau vorbirii cu o persoană cu dizabilități, de frica unui rău ulterior provocat de o forță supranaturală. În unele culturi, un tabu este lege tribală.
- Blestemul este o calamitate sau un dezastru rostit asupra unei persoane de către o altă persoană, o ființă superioară sau o divinitate mitică. Se spune că blestemele cauzează lucruri rele persoanei care a fost blestemată și/sau familiei sale. Unele culturi cred că dizabilitățile unei persoane sunt rezultate ale unor blesteme aruncate asupra lor. Ca urmare, aceștia sunt marginalizați în comunitate.

De mai bine de 10 ani, preotul James Rene, Director de Internship-uri la Institutul Creștin de Dizabilități, a condus echipe de slujire în multe țări în curs de dezvoltare și a fost martor la abuzuri cauzate de aceste ideologii eronate. Preotul Rene are o pasiune pentru învățarea altora despre adevărurile biblice care eliberează persoanele cu dizabilități din aceste lanțuri. El lucrează pentru a împuternici liderii naționali ai bisericilor.

CITEȘTE: „O chemare universală la ajutorarea persoanelor cu dizabilități”, de preotul James Rene

Te-ai confruntat vreodată cu unul dintre aceste canoane sau stigmat religioase descrise de preotul Rene? Care a fost răspunsul tău?

II. Aniversarea de 60 ani a Declarației Universale a Drepturilor Omului

În lecțiile anterioare am aflat că atitudinile cu privire la comunitatea persoanelor cu dizabilități s-au schimbat după cel de-al doilea Război Mondial. Când Organizația Națiunilor Unite (ONU) a adoptat Declarația Universală a Drepturilor Omului în 1948, aceasta a fost considerată una dintre cele mai revoluționare documente scrise vreodată și a adus o speranță nouă persoanelor cu dizabilități. Cu toate acestea, a mai durat încă câteva decenii până când discuțiile purtate pe

platforma ONU au început să se schimbe de la a privi dizabilitatea prin lentilele unei mentalități de ajutor social la un dialog despre adevărata însemnătate a drepturilor omului.

CITEȘTE: Preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului
http://www.onuinfo.ro/documente_fundamentale/declaratia_drepturilor_omului/

Deși Declarația oferea un cadru pentru standardele societăților civile, succesul ei s-a clătinat din cauza lipsei de putere a ONU de a-și impune principiile pe scena lumii. Ca urmare, în anul 2008, în momentul în care ONU începea planificarea sărbătoririi celei de-a șasezecea aniversări a Declarației, câteva organizații non-guvernamentale au cerut guvernelor să își ceară iertare pentru șase decenii de eșecuri în ceea ce privește drepturile omului și să își reia angajamentul de a produce îmbunătățiri concrete.

Eforturile ONU de a aduce demnitatea în comunitatea persoanelor cu dizabilități au continuat prin încercări precum:

- 1981 – Anul Internațional al Persoanelor cu Dizabilități
- 1982 – Programul Mondial al Acțiunilor privind Persoanele cu Dizabilități
- 1983-1992 – Deceniul ONU al Persoanelor cu Dizabilități
- 1994 – Normele Standard cu privire la Egalizarea Oportunităților pentru Persoanele cu Dizabilități
- 2005 – Ziua Internațională a Comemorării Holocaustului (27 ianuarie)
- 2006 – Convenția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, primul instrument major al drepturilor omului din secolul XXI.

Confesiunile creștine au început imediat să identifice nevoile și s-au organizat să ofere un sprijin mai mare persoanelor cu dizabilități:

- 1978 – Declarația Pastorală a Episcopilor Catolici privind Persoanele cu Dizabilități a fost adoptată de către Conferința din Statelor Unite a Episcopilor Catolici. (articol în engleză: www.usccb.org/prolife/personswithdisabilities.shtml)

- 1985 – Jean Vanier a fondat Federația Internațională L’Arch care slujea bărbații și femeile cu dizabilități intelectuale. Astăzi, L’Arch este prezentă în 135 comunități, în 36 de țări. (www.larche.org)
- 1987 – Cea de-a 67-lea Convenție Generală a Bisericii Episcopale a înființat un grup operativ pentru persoanele cu dizabilități și handicap, pentru a încuraja oportunitățile acestora în cadrul bisericii. (www.disability99.org/id41.html)
- ☒ 1998 – Consiliul Național al Bisericilor a publicat o declarație asupra politicii organizației „Dizabilitățile, trupul lui Cristos și integritatea societății”, iar în 2000 au creat „Campania Congregațiilor Accesibile”(www.nccusa.org/news/00news86.html).

CITEȘTE: Preambulul Convenției privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități
<http://www.ansr.org.ro/doc/Conventia%20privind%20Drepturile%20Persoanelor%20cu%20Dizabilitati.pdf>

III. VORBIM NEAMURILOR...FIȚI LIBERI!

Povestii printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! – Psalm 96:3

Cartea cea mai bine vândută a lui Joni Eareckson Tada, *Joni*, biografia sa, a propulsat-o pe o treaptă națională, în anul 1979 și a condus-o spre înființarea organizației Joni and Friends. De atunci, Joni a vizitat personal mai mult de 45 de țări. Este un vorbitor la conferințe foarte căutat, atât în Statele Unite, cât și în celelalte țări. Articolele numeroase ale lui Joni, precum și cele 35 de cărți scrise, au fost traduse în multe limbi. Programul radio de 5 minute de la Joni and Friends este ascultat la peste 1000 de radiouri și a primit premiul „Programul Radio al Anului” de la Emițătorii Radio Naționali Religioși. În 2008, lucrarea sa a fost lărgită prin „Seriile TV Joni and Friends”, difuzate pe rețelele de televiziune din întreaga lume.

Reflectând asupra celor 31 de ani de slujire, Joni a văzut cum Dumnezeu a extins teritoriul cuprins de lucrarea Joni and Friends până la cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. De aceea, Joni a ales ca tema a slujirii JAF din anul 2011 următorul motto: „Vorbim neamurilor...fiți liberi!”. E din Psalmul 96:3, un verset foarte drag inimii ei. „Cred că Dumnezeu dorește să schimbe nu doar peisajul bisericii americane, ci al bisericilor din întreaga lume”, spune Joni.

De la început, Joni and Friends s-a dedicat răspândirii dragostei și mesajului lui Cristos persoanelor cu dizabilități de pe întreg pământul. Sunt dedicați recrutării, pregătirii și motivării generațiilor noi de oameni cu dizabilități să devină lideri în bisericile și comunitățile lor. Cartea lui Joni a fost tradusă în peste 43 limbi și citită în case, colibe, cabane și barăci.

Astăzi, Centrul Internațional pentru Dizabilități Joni and Friends slujește ca punct central administrativ pentru o mulțime de programe care urmăresc pătrunderea în comunitățile persoanelor cu dizabilități din întreaga lume. Aceste programe includ: distribuirea internațională de cărucioare „Roți pentru Lume”; Taberele pentru Familii care oferă un răgaz persoanelor cu dizabilități și familiilor acestora; servicii care oferă seminarii de instruire pentru biserici, împreună cu resurse educaționale și devoționale la nivel local; și parteneriate mondiale cu diverse organizații și asociații.

În anul 2007, Joni and Friends a înființat un departament cheie, Institutul Creștin de Dizabilități (Christian Institute on Disability – CID). Institutul promovează agresiv viața, demnitatea umană și valorile individului – în ciuda dizabilității lui – dintr-o perspectivă biblică.

IV. Alătură-te mișcării globale a dizabilității

A. Noi oportunități educaționale

Reverendul Steve Bundy, vice președinte al organizației Joni and Friends, este uimit de numărul de cereri primite de la colegii și seminarii internaționale. „Din anul 2000, Joni and Friends și-a extins implicarea în lucrări internaționale prin afilierea cu organizații din străinătate, cu o gândire ca a noastră, axată pe Cristos”, spune reverendul Bundy. „Acești parteneri sunt dedicați creșterii nivelului de conștientizare a oamenilor față de dizabilitate, în bisericile și comunitățile lor și de asemenea, echipării și instruirii liderilor pentru ca să slujească persoanele afectate de dizabilități. Datorită oportunităților enorme de slujire a persoanelor cu dizabilități și a programei ce poate fi strategic plasată în organizațiile internaționale, Departamentul nostru de Misiune Internațională lucrează cu organizații non-guvernamentale creștine și instituții de învățământ superior din peste 30 de țări.”

În anul 2010, un grup de profesori internaționali au devenit studenți, când 60 de oameni, reprezentanți ai 27 de țări, au participat la un curs despre slujirea persoanelor cu dizabilități, într-un program organizat în co-parteneriat de Joni and Friends și The Master’s Academy International. Cursul de 32 ore a reprezentat începutul unei colaborări rodnice, așa cum consideră liderii din ambele organizații. În urma absolvirii cursului, profesorii au fost provocați să folosească instructajul pentru a echipa păstori și lideri din propriile țări. Noile cursuri au fost și ele bine primite în colegiile din Statele Unite, potrivit Reverendului Bundy. „Când Universitatea Biola din California de Sud a oferit primul curs despre teologia suferinței și a dizabilității, lista de înscrieri s-a umplut într-o oră”, povestește Reverendul Bundy. „Prin parteneriatul cu Institutul Creștin de Dizabilități Joni and Friends, Universitatea Baptistă din California oferă acum un masterat în studii despre dizabilități – primul în acest domeniu dintr-o instituție creștină – atât în campus, cât și online”.

În cadrul Conferinței Mondiale a Evanghelizării 2010, din Cape Town, Africa de Sud, Reverendul Bundy a subliniat ceea ce el vedea ca o trezire globală în slujirea persoanelor cu dizabilități: „Nu suntem sub nici o formă avangarda mișcării dizabilității. Călcăm pe urmele unor lideri plini de compasiune precum Jean Vanier, fondator al organizației L’Arche, sau Henri Nouwen, care a trăit prin credință, mutându-se într-o comunitate L’Arche. Ne alăturăm unei comunități istorice și globale a credinței prin educarea și pregătirea liderilor de mâine”, a explicat Bundy. Următorul document este un fragment din prezentarea sa.

CITEȘTE: „Speranță pentru Comunitatea Globală a Persoanelor cu Dizabilități”, de Reverendul Steve Bundy

Reverendul Bundy susține că există o mișcare globală în creșterea lucrării cu persoanele cu dizabilități. Ești sau nu de acord?

Ce semne ai observat care ar putea oferi speranță milioanei de oameni afectați de dizabilități din țările în curs de dezvoltare?

B. Oportunități în Rețele Internaționale

Organizațiile religioase misionare caută tot timpul credincioși „gata să își suflece mânecile”, pentru a sluji în țările în curs de dezvoltare. Voluntarii și misionarii pe termen scurt pot fi vocea adulților și a copiilor cu dizabilități. Multe confesiuni oferă oportunități de misiune. Conferințele globale, precum Lausanne Committee on World Evangelization (www.lausanne.org), Through the Roof (www.throughtheroog.org), Christian Blind Mission (CBM) International (www.cbm.org) și World Council of Churches (www.oikouneba.org) deschid ochii multor oameni să vadă nevoile comunității persoanelor cu dizabilități. Liderii cu viziune din comunitățile persoanelor cu dizabilități au exprimat nevoia unei conferințe globale despre lucrarea cu persoane cu deficiențe, pentru a schimba idei și pentru a facilita lucrarea în țările în curs de dezvoltare. În Modulul 3 vom discuta despre alte oportunități de implicare în rețele de organizații și lucrări în acest domeniu.

Ziua Anuală Internațională a Persoanelor cu Dizabilități – 3 decembrie

Aceasta este o zi specială în care luăm aminte la statutul unuia dintre cele mai neglijate grupuri din lume, care înfruntă obstacole colosale în eforturile lor de a duce o viață semnificativă și de a beneficia de toate drepturile omului și oportunitățile disponibile celorlalți membri ai societății lor.

Pentru mai multe informații despre cum să te implici, vizitează site-ul ONU. <http://www.un.org/disabilities/default.asp?id=109>

Împărtășește apoi ceea ce ai aflat cu familia și prietenii.

Reflecții – Lectia 4

Răspandirea globală a dizabilităților

1. Ce este o viziune asupra lumii? Cum afectează viziunile noastre asupra lumii persoanele cu dizabilități?

---

2. Dați exemple de stigmate sociale, tabuuri sau blesteme.

---

3. Potrivit lucrării Reverendului Rene, ce ne învață Biblia despre vindecarea persoanelor cu dizabilități?

---

4. Numește câteva nevoi ale persoanelor cu dizabilități din țările în curs de dezvoltare.

---

5. Pe măsură ce ai citit Preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului, care puncte ți-au atras atenția și de ce?

---

6. Au reușit sau au eșuat eforturile ONU în ceea ce privește drepturile omului? De ce?

---

7. Dacă ai putea sluji persoanelor cu dizabilități ca voluntar/misionar internațional, ce țară ai alege și de ce?

O CHEMARE UNIVERSALĂ LA AJUTORAREA PERSOANELOR CU DIZABILITĂȚI

Într-o călătorie în Etiopia am întâlnit o fetiță de 11 ani cu paralizie cerebrală. Asha nu părăsise niciodată coliba ei din nămol din cauza rușinii pe care o simțeau părinții săi și a stigmatului sub care aceasta se afla în sat. Asha își petrecea zilele pe un pat vechi de cârpe, îmbrăcată în haine murdare și zdrențuite, timp în care mama sa lucra pe câmp și surorile sale mergeau la școală. Din cauza lipsei de mișcare sau a terapiei fizice, membrele ei, încheieturile și mușchii erau înțepeniți, răsuciți și îndoiiți. Deseori, când se întoarcea acasă, mama Ashei o găsesea pe jos, cu hainele murdare și ude, acoperită de noroi din cauza rostogolirii din pat pe podeaua murdară.

În mod ironic, numele african al Ashei înseamnă „Viață”, dar această fetiță prețioasă avea mici speranțe la un viitor strălucit sau o viață mai bună. Un procent estimativ de 85% dintre copiii cu dizabilități intelectuale din Etiopia mor înainte de a ajunge la vârsta de 5 ani.

În multe țări din Africa, Asia și Orientul Mijlociu, oamenii cu dizabilități sunt priviți ca blestemați. Dizabilitatea este văzută ca o consecință sau o pedeapsă pentru păcatele unei persoane, ale părinților sau ale altor membri ai familiei. Ca urmare, copiii și adulții cu dizabilități experimentează prejudecii puternice, discriminare și rușine. Aceștia sunt marginalizați și respinși de comunitățile lor, trăind ca proscrisi din toate ramurile societății. Majoritatea sunt privați de educație, fără locuri de muncă și fără oportunități de a participa la activități sociale, recreative sau spirituale. Din păcate, mulți copii cu dizabilități sunt respinși chiar și de părinți, frați și alți membri ai familiei. Ajung să fie neglijați, abuzați și să trăiască în izolare completă. Unii sunt lăsați în orfeline sau instituții conduse de stat. Mai grav de atât, unii copii sunt abandonați și lăsați să moară.

În cursul vizitei mele în Etiopia am fost responsabil de conducerea unei conferințe despre slujirea persoanelor cu dizabilități pentru liderii bisericilor și apărătorii drepturilor persoanelor cu dizabilități. Am întâlnit un grup de adulți cu dizabilități fizice care formaseră o asociație cu scopul de a se sprijini unul pe celălalt și de a-și apăra drepturile de bază. Pe măsură ce discutăm despre problemele cu care se confruntă, nu ne-a surprins faptul că luptele pe care le duc ei sunt comune celor din alte părți ale lumii. Aceste provocări includ:

1. Discriminare severă din partea tuturor nivelelor societale.
2. Oportunități educaționale reduse sau nule.
3. Lipsa sau limitarea pregătirii vocaționale și a abilităților de lucru sau a oportunităților de angajare.
4. Lipsa fondurilor și a resurselor pentru a-și putea purta singuri de grijă sau a îngriji pe altcineva.
5. Lipsa integrală a ajutorului din partea statului.

Am vorbit despre Convenția ONU pentru Drepturile și Demnitatea Persoanelor cu Dizabilități. De vreme ce Etiopia a semnat această declarație, exista speranța unei schimbări în viitor. Mai târziu am aflat însă că devenise tabu pana și menționarea Convenției ONU în țara lor. Se pare că eforturile apărării drepturilor celor cu dizabilități de-a lungul anilor, concretizate în documentul ONU, nu au dat naștere la nimic mai mult decât la promisiuni deșarte din partea statului etiopian și nu s-au luat niciodată măsuri pentru a-i ajuta să își îmbunătățească viețile. Persoanele cu dizabilități sunt lăsate să își poarte singure de grijă și să cerșească pentru supraviețuirea lor. Un procent de 80% dintre ei sunt neangajați, transformând etiopienii cu dizabilități în persoanele cele mai sărace dintre săracii lumii.

Populația orfană în creștere din China

În timpul unei călătorii în Tianjin, China, am vizitat câteva orfelinate care au în îngrijire copii cu dizabilități. Marea majoritate a orfanilor din China sunt cu dizabilități. Unul dintre orfelinate încerca să găsească familii sau părinți adoptivi, dar ofereau spre adopție doar copiii pe care ei îi considerau de dorit sau prezentabili pentru adopție. Orfanii care nu sunt eligibili pentru adopție ajung într-o instituție de stat pentru adulți. Am cerut să vizitez „Centrul de adulți” și am fost condus acolo de gazdă noastră. Ceea ce am văzut a fost uimitor și sfâșietor. Nenumărați copii cu dizabilități fizice și intelectuale severe erau îmbrăcați în uniforme gri. Stăteau în camere foarte aglomerate și aveau capetele rase. Imaginile îmi aminteau de un lagăr de concentrare. Brațele și picioarele unora dintre ei erau legate de scaune. Alții stăteau întinși într-un pat, izolați. Mi-am dat seama că acești copii, din aceste spații întunecate și sumbre, nu aveau parte de aproape nici o altă îngrijire sau interacțiune în afară de nevoile lor de bază. Nu râdeau și nu se jucau niciodată cu vizitatori din afară. Nu e de mirare că rata mortalității a acestor copii depășește 75% în unele instituții de acest fel.

Echipele de misiune internațională Joni and Friends și alți parteneri internaționali ai acestei lucrări pot adevărate povestiri similare sau chiar mai terifiante despre prejudecată, neglijare și abuz ale copiilor și adulților cu dizabilități din fiecare țară în curs de dezvoltare în care au slujit.

Statistici privind persoanele cu dizabilități din întreaga lume

- 15% din populația pământului – aproximativ 785 milioane de oameni – au o dizabilitate, conform ultimelor rapoarte ale unui studiu realizat de Organizația Mondială a Sănătății și Banca Mondială.
- 200 milioane de copii suferă de dizabilități.
- S-a estimat că doar 5-10% dintre copiii, tinerii și adulții cu dizabilități îl cunosc pe Cristos, fapt care îi încadrează ca fiind cel mai mare grup de oameni neevanghelizat dintre toate rasele și culturile.

- 97% dintre copiii cu dizabilități din țările în curs de dezvoltare vor suferi de neglijare sau abuz.
- În Taiwan, în cazul copiilor cu dizabilități intelectuale moderate, probabilitatea ca aceștia să se prostitueze este de 6 ori mai mare decât restul populației. În țări precum Kosovo, fetele cu dizabilități intelectuale sunt vândute pentru prostituție ca un mod de a scăpa din instituțiile de psihiatrie.
- Un studiu național despre adulții surzi din Norvegia a descoperit că 80% dintre persoanele surde chestionate au fost abuzate sexual cândva în copilărie.
- 90% dintre copiii cu dizabilități din țările în curs de dezvoltare nu merg la școală.
- Rata globală de alfabetizare la adulții cu dizabilități este de 2-3% (1% în cazul femeilor).
- Fetele și femeile cu dizabilități sunt de 3 ori mai expuse să fie victime ale violenței fizice și ale abuzului sexual. Un grup de cercetători raportează că 90% dintre persoanele cu dizabilități intelectuale vor experimenta abuz sexual la un moment dat din viața lor.
- 80% dintre adulții aflați la o vârstă la care sunt capabili să lucreze sunt șomeri. Mulți dintre ei sunt forțați să cerșească pentru a putea supraviețui.
- Oamenii cu dizabilități reprezintă 20% dintre săracii cei mai săraci.

Dizabilitățile privite de către religiile lumii

Am făcut referință la modul în care oamenii cu dizabilități sunt evitați de societate. Cu toate acestea,, unul nu poate decât spera ca persoanele care pretind a fi religioase vor arăta mai multă compasiune. Din păcate, câteva dintre așa numitele „grupuri religioase” sunt tocmai sursa acestor maltratări sociale, privind persoanele ce suferă de imperfecțiuni ca obiecte de caritate blestamate, rușinoase, și aparținând celor mai joase clase culturale. Deși multe religii scriu și învață despre dragoste și milă, aceste virtuți sunt rareori aplicate în cazul persoanelor cu dizabilități. Următoarele descrieri nu intenționează să prezinte viziunile religioase formale asupra dizabilității, ci sunt mai degrabă reprezentări sumare ale rezultatelor realiste ale acestor viziuni religioase care nu au baze biblice.

- **Hinduismul** – persoana cu dizabilități face parte din casta cea mai de jos din sistemului

hindus al castelor. Aceștia sunt considerați necurați, „impuri” și tratați ca fiind intangibili. Persoanele însele sunt vinovate pentru dizabilitățile lor și pentru statutul inferior al castei din care fac parte datorită unei karme rele rezultată din vieți anterioare.

- **Islamismul** – persoana cu dizabilități este un obiect de caritate sau de dizgrație, într-o cultură a „rușinii și cinstei”. Dizabilitatea este soarta acelei persoane. Mulți musulmani (și hinduși) consideră încercarea de reabilitare a unei persoane cu dizabilități o formă de sfidare, un refuz de a te supune voii lui Allah sau o interferență cu karma persoanei respective.
- **Budismul** – persoana cu dizabilități este în această stare ca urmare a unor mentalități, acțiuni sau păcate dintr-o viață trecută (karma rea). Persoană trebuie să își suporte condiția.
- **Spiritismul** – persoana cu dizabilități a fost blestemată sau are un duh rău.
- **Comunismul** – persoana cu dizabilități nu poate contribui în societate; ea nu prezintă nici un folos.
- **Legalismul religios** - oamenii cu dizabilități sunt obiecte de caritate și ținta proiectelor de slujire care pun accentul pe rezultate și nu pe relații. Totuși, nevoile „adevărate” ale acestora sunt responsabilitatea statului și nu ale comunității religioase.

O perspectivă creștină asupra lumii

În contrast cu aceste viziuni, Biblia specifică clar că o persoană cu dizabilități este creată după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:26-27). Creștinii cred în faptul că Dumnezeu este Cel care ne formează în pântecul mamelor noastre având un plan pentru noi, iar acest lucru include și pe persoanele cu dizabilități. El își asumă întreaga responsabilitate pentru existența noastră (Psalmul 139:13-16). Dumnezeu este singurul care hotărăște atât abilitatea, cât și dizabilitatea. Acest fapt este clar în Exod 4:11 când Dumnezeu îl întreabă pe Moise: *„Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”*

Dumnezeu cheamă biserica lui Cristos să primească oamenii cu dizabilități în casele ei. Și aceasta include împărtășirea dragostei și a salvării lui Dumnezeu cu ei, precum și invitarea lor la slujire în calitate de membri ai familiei lui Dumnezeu și ai trupului lui Cristos.

Un răspuns biblic la concepții greșite des întâlnite cu privire la dizabilitate

Concepția greșită nr.1 - Dizabilitatea este rezultatul unui blestem; o consecință sau o pedeapsă pentru trecutul unei persoane sau păcatele actuale (karma rea) sau pentru păcatele unui membru al familiei.

Când era pe pământ, Isus Hristos a întâlnit aceeași concepție greșită atunci când apostolii L-au întrebat despre cauza pentru care omul era nevăzător. Isus a răspuns: *„N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.”*

Înainte de venirea lui Hristos, de moartea și învierea Sa, poporul lui Dumnezeu i s-au dat legi de care să asculte, decalogul și legea mozaică. Se aflau sub Vechiul Legământ. În Deuteronom 28:15-19 Dumnezeu le promite că dacă vor asculta de legile și poruncile Lui, vor fi binecuvântați; iar dacă nu vor asculta de legile și poruncile Lui, vor fi blestemați. Noul Testament arată însă că Isus Cristos a venit să moară pentru păcatul și neascultarea întregii omeniri – trecut, prezent și viitor. A venit să ne răscumpere de blestemele Legii, să împace omul cu Dumnezeu și să stabilească un nou Legământ prin El.

Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn” - pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa că, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit. Galateni 3:13,14.

De la moartea și învierea lui Hristos, omenirea nu se mai află sub Lege și nici nu mai e supusă blestemelor Legii. În schimb, ne aflăm acum într-un timp al harului, primind gratuit darul mântuirii în Isus Hristos (binecuvântarea dată lui Avraam). Ca urmare, înțelegem că dizabilitatea nu ar putea fi un blestem ca rezultat al păcatului înfăptuit de persoană sau de familia acesteia. Hristos a murit pentru păcatele noastre și a răscumpărat omenirea de blestemele Legii. Proverbe 26:2 spune chiar ca blestemele nu se mai pot abate asupra noastră sau să ne facă vreun rău: *Cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, așa nu nimerește blestemul neîntemeiat.* O persoană care se naște cu o dizabilitate sau o dobândește mai târziu, experimentează doar unul dintre numeroasele efecte ale căderii omului (cauzată de păcatul original al lui Adam), care a dat naștere păcatului, bolilor, violenței și morții pe pământ. Nu este rezultatul păcatului personal, al familiei sau al strămoșilor.

Concepția greșită nr.2 – Dizabilitatea este rezultatul unei stăpâniri, asuprii sau posedări demonice.

Biblia ne învață clar că Satan este „dumnezeul veacului acestuia” și că principatele, puterile și domnitorii întunericului (îngerii căzuți/entitățile demonice) sunt în război cu Împărăția lui Dumnezeu, dorind să distrugă omenirea de pe pământ. Satan a fost înfrânt de lucrarea lui Hristos de pe cruce, va fi condamnat pe veci în iazul de foc și încearcă să ia cât mai multe suflete umane cu el. Scriptura vorbește despre activități demonice de multe tipuri, inclusiv ispitirea oamenilor de a face rău, hărțuirea lor, chinuirea și asuprirea oamenilor cu neputințe fizice și mentale. În Biblie vedem exemple de duhuri demonice care pun stăpânire pe sufletul unei persoane (minte, voință și sentimente) sau pe corpul ei. Vedem de asemenea cum Hristos și ucenicii Lui oferă vindecare și eliberare acestor oameni.

Tragedia universală de-a lungul generațiilor a fost credința greșită că dizabilitățile sunt cauzate de blesteme, stăpâniri și posesii demonice. Potrivit Scripturii, sursa supremă a adevărului, acest

lucru este fals. Mulți oameni au fost supuși unor sesiuni nocive de eliberare, ședințe de vindecare sau cruciade de miracole în încercări greșite de a scoate demoni și de a rupe blesteme. Cu toate acestea, cauzele celor mai multe dizabilități sunt evidente: anomalii genetice sau cromozomiale, boli, malnutriție, violență și accidente. În majoritatea cazurilor, Isus sau ucenicii vindecau oameni ale căror dizabilități rezultau din cauze fizice, naturale sau de mediu și nu din activitate demonică. Să ne ferească Dumnezeu să contribuim la lucrarea lui Satan prin lansarea concepțiilor noastre greșite sau prin etichetarea persoanelor cu dizabilități ca demonizați. Acesta nu este un fapt biblic. Să fim dar slujitori adevărați ai Duhului Sfânt, cu discernământ, ordine, dragoste, compasiune, bunătate și milă pentru cei de care vrea să se atingă Domnul – fiecare bărbat, femeie sau copil afectat de dizabilități.

Concepția greșită nr. 3 – Persoanele cu dizabilități sunt așa din cauza lipsei de credință că pot fi vindecați

Hristos a vindecat atât oameni care au avut credință, cât și oameni care au avut puțină sau deloc. Totuși, nu toate persoanele bolnave sau cu dizabilități au fost vindicate (Ioan 5). Uneori Dumnezeu este glorificat prin vindecări miraculoase în viețile noastre (Ioan 9:1-3). Alteori, gloria, bunătatea și puterea Sa sunt dovedite prin neputințele și slăbiciunile noastre (2 Corinteni 12:9). În Iacov 5:14-15 ni se dau următoarele îndemnuri la rugăciune: *Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși.*

Ni se spune de asemenea că fiecare creștin va avea parte de eliberare permanentă de orice boală, dizabilitate, durere și suferință când murim și mergem în cer, sau la a doua venire a lui Hristos, când credincioșii vor fi duși să fie cu Isus (1 Corinteni 15:43, 54). Momentul și mijloacele sunt hotărâte de Dumnezeu, indiferent dacă asta se va întâmpla aici pe pământ sau când vom primi trupurile de slavă în ceruri (Isaia 35:5-6). Așa că întregul plan al lui Dumnezeu cu privire la vindecare din Scriptură ne învață că Dumnezeu nu vindecă oameni pe baza credinței lor ci El alege să vindece – sau nu – potrivit scopurilor Sale divine și eterne. Scopul ultim al lui Dumnezeu este mântuirea și transformarea omului dinăuntru pentru eternitate, așa cum vedem în 2 Corinteni 4:16: *De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.*

Un apel global pentru a ajunge la persoanele cu dizabilități

Acum că înțelegi câteva concepții greșite și provocări pe care le înfruntă copiii și adulții cu dizabilități, ce vei face tu? Cum poți face o diferență și să aduci adevărata schimbare în viețile lor pentru eternitate? În această secțiune, vom privi la câteva aspecte cheie abordate de Joni and Friends și de partenerii noștri internaționali.

Cause4Life (Cauza pentru Viață) Misiuni Globale & Internship-uri

În țări precum Etiopia, trimitem echipe de slujitori stagieri (studenți, lideri ai lucrării cu dizabilități și profesioniști în domeniul dizabilității) în orașe rurale și sate pentru a pregăti profesori de educație specială și pentru a-i ajuta să înființeze clase de specialitate. Acesta este un progres semnificativ pentru locurile unde educația specială nu a existat până de curând. Se lucrează la planuri de extindere în alte școli și regiuni, fapt ce va începe să schimbe peisajul educațional și va aduce speranță persoanelor cu nevoi speciale și familiilor acestora.

În București, România și în Tianjin, China, Joni and Friends pregătesc terapeuți și îngrijitori care să ofere terapie fizică și ocupațională, îngrijire medicală, tehnici de învățare și strategii de management comportamental, pentru persoanele cu dizabilități variate. Oferim atingerea dragostei lui Dumnezeu și ajutorul practic de care e mare nevoie, pentru sute de copii abandonați care suferă de multă neglijare și deseori abuz, în orfelinate și instituții de stat. Cu ajutor din partea prietenilor și susținătorilor noștri, putem continua să aducem o schimbare reală ale acestor servicii, precum și dreptate acestor copii valoroși cu dizabilități.

În Uganda și Kenya, echipăm bisericile locale și liderii slujirii printr-un program de instruire despre dizabilități și prin evenimente evanghelistice. De exemplu, datorită lucrării cu partenerul nostru din Kenya, în Biserica Baptistă Nairobi se desfășoară o lucrare prosperă de slujire a persoanelor cu dizabilități, cu numeroase evenimente și instructaje anuale. Ei au devenit un model de implicare pentru o rețea de lucrări în creștere.

Roți pentru lume

Organizația Mondială a Sănătății estimează că un număr de 65 milioane de persoane au nevoie de un scaun cu rotile. Programul „Roți pentru Lume” (Wheels for the World) al organizației Joni and Friends duce la bun sfârșit în jur de 20 de campanii de distribuire pe an, oferind cărucioare, bastoane și cârje persoanelor cu dizabilități fizice și intelectuale din țările în curs de dezvoltare. Echipe de voluntari (misionari pe termen scurt) formate din terapeuți fizici și ocupaționali, mecanici pentru scaunele cu rotile, evangheliști și alte persoane cu roluri de suport, pregătesc scaunul cu rotile pentru ca acesta să se potrivească fiecărei persoane cu dizabilități. Deși îndeplinirea nevoilor fizice este importantă, împărtășirea dragostei lui Cristos este scopul final, așa că Evanghelia este vestita fiecărui beneficiar. De asemenea, le oferim o Biblie în limba nativă. Păstorii bisericilor locale și membrii bisericilor își iau angajamentul de a păstra legătura cu noii credincioși și de a-i ajuta să se integreze.

Nu o să uit niciodată cum l-am cunoscut pe Albert, așezat în dormitorul său din Ghana, Africa de Vest. Avea aproximativ 50 ani, îmbrăcat în haine murdare, zdrențuite, cu o barbă lungă, neîngrijită. Nu putea umbla, așa că își petrecea cea mai mare parte a vieții în pat sau întins pe podeaua murdară. Ni s-a spus că Albert nu mai ieșise din dormitorul său de 7 ani deoarece

membrii familiei nu mai puteau să îl ridice. Trăia în izolare completă de comunitatea sa. După ce am aflat despre starea lui Albert, echipa noastră de terapeuți fizici și mecanici abia a așteptat să îi potrivească un scaun cu roțile. Echipa a lucrat câteva ore pentru adaptarea noului cărucior, pentru ca acesta să îi ofere sprijinul fizic potrivit pentru contracturile severe ce le avea prin tot corpul. În tot acest timp, în jur de 100 de copii și adulți curioși din sat s-au strâns în fața casei din nămol a lui Albert, întrebându-se ce se întâmplă. Când echipa a terminat, l-am scos afară, în cărucior, pentru prima dată. Pe fața lui Albert și a spectatorilor se citea bucurie pură! Am împărtășit Evanghelia lui Isus și i-am înmănat lui Albert o Biblie în limba lui nativă, chiar în pragul casei sale. Zâmbea cu gura până la urechi și și-a predat viața lui Hristos în acea zi. Și vestea bună este că nu doar Albert a făcut asta, ci mulți dintre copiii și adulții din sat, întrucât au auzit și ei Evanghelia. Nepotul lui Albert l-a primit și el pe Hristos și și-a luat un angajament să își scoată unchiul afară din casă în fiecare zi. Împreună, urmau să interacționeze cu comunitatea și să citească din Biblie copiilor. A fost o ocazie minunată să vezi vieți și inimi schimbate!

Pentru mai multe informații despre slujirea internațională și oportunități de misiune în slujire și echiparea persoanelor cu dizabilități, vizitați site-ul www.joniandfriends.org sau contactați-ne la 818-707-5664.

James Rene a făcut parte din personalul Joni and Friends în ultimii 9 ani. În ultimii 3 ani, a slujit ca Director al Centrului de Misiuni Globale Cause4Life și Internship-uri din cadrul Institutului Creștin pentru Dizabilități. James a avut un rol important în dezvoltarea unor lucrări naționale și internaționale Joni and Friends, programe de training despre dizabilități și resurse pentru aceste lucrări. Este un vorbitor frecvent în biserici, universităților, seminarii și conferințe din întreaga lume. James slujește ca om de legătură între Joni and Friends și Uganda, construind relații strategice și parteneriate care facilitează viziunea noastră, misiunea și strategia țării. Pe lângă

rolul său la Joni and Friends, slujește și ca păstor în biserica sa de acasă – Higher Vision Church din Castaic, California. Este absolvent al Colegiului Biblic Living Faith și al Institutului de Conducere Wagner.

SPERANȚĂ PENTRU COMUNITATEA GLOBALĂ A PERSOANELOR CU DIZABILITĂȚI – de Reverendul Steve Bundy

Speranța. Ea este ceea ce păstrează viața plăcută, semnificativă și cu un scop. Oamenii își construiesc vise bazate pe ea, și își doresc mai multă. Dar pentru cei un miliard de oameni din întreaga lume, afectați de dizabilități, speranța pare foarte departe. Provocările zilnice, descurajările și abuzul pe care le înfruntă, le pot fura speranța, lăsându-i marginalizați de societate, precum și de familiile și comunitățile lor. Nu putem discuta teme precum traficul uman, SIDA, sărăcie sau nedreptate, fără a nu trata nevoile celor afectați în cea mai mare măsură de astfel de atrocități – persoanele cu dizabilități.

În această lucrare vom aborda adevăratele nevoi ale comunității persoanelor cu dizabilități, datele statistice șocante ale zilelor noastre și poveștile din spatele numerelor. De asemenea, vom trece dincolo de disperare și durere, înspre nădejdea ce o avem în Isus Hristos. Această nădejde este valabilă pentru oricine, prin Cuvântul Său, Duhul și Trupul Său. Este o nădejde ce promite pace, bucurie și comunitate... o nădejde ce trece dincolo de suferința noastră.

Comunitatea globală a persoanelor cu dizabilități

Dizabilitățile afectează milioane de oameni din întreaga lume, dar efectele lor sunt simțite în special în țările în curs de dezvoltare. Potrivit ONU, 80% din numărul estimate ca fiind de ordinal milioanele de persoane cu dizabilități din lume trăiesc în țări în curs de dezvoltare, unde resursele sunt limitate. Câteva milioane dintre ei sunt copii. Conform Lumii Dizabilității, 97% dintre acești copii vor suferi de abuz sau neglijare și majoritatea nu vor avea niciodată acces la îngrijire medicală sau educație.

Banca Mondială raportează că 20% dintre săracii cei mai săraci din lume sunt persoane cu dizabilități. Statisticile continuă și cuprind câteva dintre cele mai șocante cifre legate de traficul de sex și abuz, nedreptate, discriminare și chiar eutanasiu.

Nădejdea în Hristos

S-a spus că suferința este ~~cel mai comun numitor~~ numitorul comun între toți oamenii. Apostolul Pavel ne spune în Romani 8:22-23 că toată creația suspină în durere și tânjește după răscumpărare. Toată lumea va suferi în anumite moduri, deoarece trăim într-o lume căzută. Când ne gândim la moduri în care oamenii suferă fizic, emoțional, social și bineînțeles, spiritual, statisticile confirmă că persoanele cu dizabilități experimentează un nivel înalt de suferință în toate aceste domenii.

De fapt, persoanele cu dizabilități au cel mai puțin acces la educație, îngrijire medicală, oportunități vocaționale, viața comunitară și, din păcate, în biserică. Pur și simplu nu putem nega faptul că suferința există în comunitatea persoanelor cu dizabilități, precum nu putem

nega nici faptul că o mare parte din această suferință apare nu ca un rezultat al dizabilității lor, ci din cauza lumii în care trăim..._o lume de excludere, asuprire și respingere.

În 2 Corinteni 5:1-10, Pavel ne amintește că trupurile noastre sunt „corturi” temporare, în care locuim pe Pământ. Dar tânjim după „clădirile” noastre permanente, pregătite pentru noi în ceruri – ceea ce înseamnă vindecare și restaurare completă. Ce mesaj al speranței transmite Pavel celor ale căror trupuri fizice sau abilități intelectuale – corturi – sunt zdrențuite, rupte și deseori contorsionate de suferință. În **H**ristos, locuințele lor temporare sunt transformate în case eterne. Acolo există iertarea păcatelor și o relație cu iubitul nostru Tată Ceresc, aflat în așteptarea credincioșilor.

Bunătatea lui Dumnezeu

Mesajul nostru este unul al speranței – că Dumnezeu iubește fiecare persoană și are un plan pentru ea. Romani 5:3-6 ne amintește că suferința duce la nădejdea găsită în **E**hristos. Nădejdea noastră se bazează pe promisiunile și caracterul lui Dumnezeu, precum și mântuirea ce o găsim în Isus **H**ristos.

Când mă gândesc la oameni cu dizabilități care au experimentat această nădejde, gândul îmi zboară la o femeie din Africa de Vest, numită Tafilly. Tafilly a fost afectată de poliomielită de la o vârstă fragedă, iar în anii adolescenței, mobilitatea picioarelor îi era deja limitată. A fost alungată din casă deoarece tatăl ei a spus că nu dorește să crească un invalid. Deși a ajuns să locuiască pe străzi, Tafilly nu s-a dat bătută. Își dorea să învețe și spera la o viață mai bună pentru ea, așa că aduna ziarele de pe străzi și încerca să citească.

De fiecare dată când Tafilly găsea o carte ce fusese aruncată, o ridică și o ducea în locul unde locuia. Într-o zi a dat peste o carte cu copertile rupte, scrisă în limba sa. Pe măsură ce a citit-o, viața ei s-a schimbat pentru totdeauna, deoarece povestea vorbea despre speranță..._una ce implica un Dumnezeu iubitor care avea un plan pentru viața ei. Planul Lui cuprindea iertarea păcatelor ei și o relație personală cu un Tată Ceresc. Tafilly a fost uimită de cât de mult a mișcat-o această carte. Apoi a aflat că fusese scrisă de cineva cu dizabilități, ca și ea, pe nume Joni Eareckson Tada.

Tafilly a crezut că dacă Dumnezeu a avut un plan pentru o adolescentă cu dizabilități pe nume Joni, atunci trebuie să aibă un plan și pentru ea. Și-a dăruit viața lui **H**ristos. Azi, Tafilly este căsătorită, are o familie și conduce o lucrare prosperă în domeniul dizabilităților în comunitatea sa. A dezvoltat programe de instruire vocațională pentru persoane cu dizabilități și a înființat grupuri de studiu biblic care să evanghelizeze oamenii din orașul ei. Ea are un efect imens pentru Împărăție. Tafilly a găsit singură speranță adevărată din această lume, speranța găsită în Isus **H**ristos.

Biserica globală – Mandatul din Luca 14

Nu există destule cărți ale lui Joni să atingă toți cei 670 milioane oameni afectați de dizabilități din întreaga lume. Dar, cu toate acestea, Dumnezeu are un plan să ajungă la fiecare din ei. Planul Său este clar, simplu și include Biserica - biserica ta și biserica mea. El a dat Bisericii sale un mandat detaliat în Luca 14:12-24. De fapt, numim deseori acest pasaj *Mandatul din Luca 14*. Exprimarea de aici e interesantă întrucât Isus îi vorbește direct gazdei marelui banchet care reprezenta conducătorul religios al comunității și îi spune că urmează să fie un exemplu de incluziune a celor cu dizabilități: „Tu”, îi spune Isus, „ești imaginea lui Dumnezeu în această lume.”

Când oamenii întreabă despre viziunea lui Dumnezeu asupra oamenilor cu dizabilități, răspunsul ar trebui să fie simplu: Privește la biserică...uită-te la imaginea spirituală a lui Dumnezeu pe acest Pământ, la liderii spirituali ai comunității noastre. Ce ne spun stilurile lor de viață despre modul în care Dumnezeu vede și tratează persoanele cu dizabilități? Sunt aceștia adunați în jurul meselor conducătorilor?

Această provocare a devenit foarte clară pentru mine în momentul în care l-am întâlnit pe Sangyou. Vreau să vă spun povestea lui, împărtășind cu voi o ~~însemnare~~notă personală din jurnalul meu pe care am scris-o la scurt timp după ce îl întâlnisem.

Sangyou mi-a atins viața pentru totdeauna! Numele lui, Sangyou, dat de părinții săi, semnifică „Povară”. A purtat greutatea acestui nume timp de mai mult de 60 ani. Născut cu paralizie cerebrală, nu a avut acces la nici o îngrijire medicală, terapie fizică sau echipament de asistare . Neputând să se îngrijească de nevoile sale fizice, Sangyou și-a petrecut cea mai mare parte din viață pe jos. Când m-am apropiat de el, zăcea în propria murdărie, acoperit de muște. Mirosul de reziduuri umane m-a lovit în față și am simțit un impuls să mă retrag, dar apoi, un val de dragoste a trecut prin corpul meu și nu m-am putut abține să nu îl îmbrățișez pe acest bărbat.

Zâmbetul lui Sangyou m-a făcut să uit de condițiile lui deplorabile și să văd sufletul blând al acestui om, dinăuntru trupului deformat. Inima mi s-a înmuiat instant când ~~când~~ am simțit constituția firavă a acestui om...am știut sigur că aceea era dragostea lui Isus și nu a mea. Credințele religioase ale sătenilor nu le permiteau să se atingă de Sangyou. Nu m-am putut abține să nu mă întreb când a fost ultima dată când acest om a fost atins de o altă ființă umană.

„Povară!”. Numele său îmi tot răsuna în urechi. Fiind și eu, la rândul meu, tată al unui copil cu dizabilități severe, m-am cutremurat cum au putut acești părinți să îi dea un nume atât de groaznic. La ce s-au gândit când au adăugat la durerea și stigmatul social pe care fiul lor urma să le poarte de-a lungul vieții?

Imediat, condamnarea mi-a străpuns inimă. Nu sunt și eu la fel de vinovat?... biserica pe care o reprezintă și societatea din care fac parte, nu sunt la fel de vinovate de creșterea durerii lui? Poate nu prin ceea ce am zis sau am făcut în mod direct, dar am putea fi vinovați de ceea ce nu am făcut și nu am zis. Nu îi numim și noi, de fapt, „povară”, pe Sangyou și pe cei cu dizabilități atunci când atitudinile noastre reflectă că nu îi dorim în casele și bisericile noastre? Când facem tot posibilul să nu interacționăm cu cineva aflat în necaz? Când închinarea, evanghelizarea și părtășia sunt programate fără a-i lua în considerare pe cei cu dizabilități? Nu spunem noi, de fapt, „tu ești o povară”?

Cine sunt eu să îi condamn pe părinții lui Sangyou care au pus atâta durere în cuvintele lor, când și eu, când noi ca biserică, suntem vinovați de cauzarea durerii prin lipsa de incluziune a celor cu dizabilități?

Am aflat repede că zâmbetul lui Sangyou se născuse din nădejde – nădejdea ce o găsisese în Hristos. Sangyou își dăduse viața lui Isus cu ani în urmă. Și deși tânjea să facă parte din biserica locală din satul său, nu era binevenit și nu participase niciodată la un serviciu de biserică sau părtășie de nici un fel. Nu avusese niciodată acces la o biserică și nici biserica nu venise la el vreodată.

Înainte să plec, m-am rugat pentru Sangyou, amintindu-i că în Hristos avea un nume nou și că nu îl mai chema Sangyou, „Povară”, ci mai degrabă era Sangyou, „Binecuvântarea”, pentru că Dumnezeu îl iubește și e bucuros să îl aibă ca fiu al Său!

Cuvintele lui Isus adresate celor prezenți în Luca 14 au fost un mandat dat ca Sangyou-ii lumii ar trebui să se afle la mesele lor. Dar a fost mai mult decât un mandat, a fost o muștrare. În zilele lui Isus, cultura care îl înconjură semăna mult cu cea din ziua de azi. Oamenii cu dizabilități erau văzuți ca fiind blestemați, în afara normalului, marginalizați și izolați. Isus a luat aceste viziuni culturale și religioase și le-a întors pe dos. A contestat barierele și a descoperit inima lui Dumnezeu... inima Regelui însuși. Cu adevărat, persoanele cu dizabilități sunt de mare importanță în Împărăția lui Dumnezeu.

Adevărata slujire vine din convingerea noastră care e dată de Duhul Sfânt, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Scripturile sunt pline de porunci să slujim celor săraci, slabi, izolați și cu dizabilități, dar în loc să permitem slujirii noastre să ne influențeze cultura, noi lășăm cultura să ne conducă slujirea. Oare poate spune Domnul despre noi, la fel cum a zis despre Regele Iosia? *Judecă pricina săracului și a celui lipsit și era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a Mă cunoaște?*

Duhul Sfânt mobilizează biserica la nivel global și începem să vedem o mișcare a lucrării cu persoane cu dizabilități din întreaga lume, ca niciodată până acum. Dumnezeu își cheamă Trupul să se pocăiască și să asculte de porunca Lui, să învățăm și să îi slujim pe cei cu dizabilități din toate grupările de oameni din lume. Nu poți găsi o grupare de oameni unde să nu existe

persoane cu dizabilități... și de multe ori, sunt chiar în pragul ușii noastre – o ușă deschisă larg pentru evanghelizare.

În 1 Corinteni 12:22, mesajul lui Pavel către biserica timpurie a fost că *mădularele trupului care par mai slabe sunt de neapărată trebuință*. În alte cuvinte, biserica nu poate funcționa complet fără ele. Fiecare membru al trupului lui **H**ristos are o contribuție de adus. Când persoanele cu dizabilități lipsesc din trupul lui **H**ristos, biserica este incompletă.

Ce pierde biserică fără Sangyou? Ce ar fi biserica din Africa de Vest fără Tafilly? Ce ar pierde bisericile din întreaga lume fără Joni Eareckson Tada? Cine lipsește din biserică?

Dacă privim înspre Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să privim înspre Împărat. Trebuie să lucrăm împreună să creăm strategii și parteneriate pentru a-i sluji pe cei cu dizabilități din această lume. La Joni and Friends am descoperit că oportunitatea de a atrage o comunitate la **H**ristos este dată deseori prin porțița slujirii persoanelor cu dizabilități. Mesajul lui Dumnezeu de dragoste, pace, salvare și speranță este slăvit prin viețile lor. Dacă Dumnezeu le poate da speranță în mijlocul durerii lor, putem cu toții să ne încredem că va turna peste noi cu nădejde eternă care ne va duce dincolo de suferință!

Această lucrare a fost prezentată în parte, pentru prima dată, la Conferința Mondială despre Evanghelizare 2010, în Cape Town, Africa de Sud.

Steve Bundy este vice președintele organizației Joni and Friends și supervizează Institutul Creștin pentru Dizabilități și Centrul de Misiune Internațională. A fost unul dintre autorii ce au contribuit la cartea *Life in Balance: Biblical Answers for the Issues of Our Day (Viața în echilibru: Răspunsuri biblice la problemele zilelor noastre)* și coproducător executiv cu Joni Eareckson Tada la episoadele de televiziune câștigătoare de Premiul Telly, *Making Sense of Autism: Myths That Hide the Truth (Înțelegând Autismul: Mituri care ascund adevărul)* și *Truth For the Church (Adevăruri pentru biserică)*. Steve a slujit ca profesor adjunct la Master's College și a predat despre slujirea persoanelor cu dizabilități la

instituții educaționale și conferințe din întreaga lume. Apare frecvent în episoadele de televiziune Joni and Friends, la radioul național, a scris articole și a dat interviuri pentru Christianity Today, Charisma Magazine, Focus in the Family și altele. Steve și soția lui Melissa cunosc din proprie experiență bucuriile și provocările ~~ale~~ creșterii unui copil cu nevoi speciale, întrucât fiul lor, Caleb, s-a născut cu lipsa unui cromozom, care a rezultat în întârziere generală și un diagnostic secundar de autism. Steve este licențiat în Teologie și Misiune, certificat în Apologetică Creștină și deține o diplomă de masterat în Conducerea Organizațională. Este un slujitor licențiat și a slujit ca **p**astor și misionar.